

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 9156 van 31 oktober 2012
in de zaak A. 206.725/VII-38.675.**

In zake : Rita WITTERS,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Vande Moortel,
kantoor houdend te 9000 Gent,
Groot-Brittaniëlaan 12-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Nederlandstalige Kamer van Beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van het RIZIV van 10 september 2012, waarbij het beroep van Rita Witters tegen de beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 2 maart 2007, gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt vernietigd voor zover daarin een administratieve geldboete wordt opgelegd en waarbij voor het overige de beroepen beslissing wordt bevestigd.

Het administratief dossier is op 30 oktober 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur. Zoals uit de benaming alleen reeds blijkt, zijn de beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing op de beslissingen van een administratief rechtscollege.

In een tweede middel wordt de schending ingeroepen van de redelijke termijn. Dit middel hoeft door de cassatierechter te dezen enkel te worden onderzocht in de mate dat het betrekking heeft op de bestreden beslissing. Wanneer de bodemrechter vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, oordeelt hij op onaantastbare wijze welk gevolg hieraan moet worden verbonden. Uit de bestreden jurisdictionele beslissing blijkt dat de administratieve appelrechter wel degelijk rekening heeft gehouden met de overschrijding van de redelijke termijn en daaraan een gevolg heeft verbonden. De verzoekster maakt niet aannemelijk dat de om die reden gemildere maatregel -de terugbetaling van ten onrechte betaalde prestaties- niet op wettige wijze kon worden opgelegd. Loutere beweringen dat dit niet het geval zou zijn volstaan uiteraard niet.

In een derde middel wordt gesteld dat de verzoekster geen beroep heeft kunnen doen op een onafhankelijke en onpartijdige instantie. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt niet dat dit middel voor de bodemrechter werd ingeroepen. Los van de vraag of dit nieuwe middel ontvankelijk is, moet worden benadrukt dat de Kamer van Beroep een rechtsprekend orgaan is waarvan de onafhankelijkheid ten opzichte van het RIZIV door de wetgever is gewild. De Raad wordt door een magistraat van de rechterlijke orde voorgezeten. De Raad is geen verantwoording verschuldigd voor zijn beslissingen ten aanzien van het RIZIV. Aldus is hij een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.**
- 2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.**

Deze beschikking is, na beraad, te Brussel uitgesproken, op éénendertig oktober tweeduizend en twaalf, door :

Eric Brewaeys,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Bart Tettelin

Eric Brewaeys